

Kuyruklu Şiir

Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kapta;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.

Ama seninki de kolay değil, kardeşim;
Kolay değil hani,

Böyle kuyruk sallamak Tanrının günü.

Orhan Veli Kanık

Ciğerci Kedisi

İhtiyaçlarımı karşılamak için hep çok çabalamak zorundayım. Kışın donmamak için içine girecek bir kutu ara, yazın serinleyecek gölgeleri ilk sen kap, sokak başı pusuda bekleyen köpeklerden kaç... Tabii bir de her gün yemek bulmak için çöpleri karıştır, dükkan kapılarını gözle. Zor bir hayatım var anlayacağınız. Daha doğrusu hayatımız.

Sokaktaki kediler olarak hepimiz dert ortağıyız. Kendilerine özel bir çift ayaklısı olan kediler için durum farklı tabii. Onlar kendilerini insan ya da sahip olarak adlandırıyor ancak biz hayvanlar arasında genelde çift ayaklı olarak anılırlar. Geçen yine bu kedilerden biriyle karşılaştım. Çift ayaklısı bir kasaptı. Ne kadar da şanslı. Gün boyu onu izledim ve bir iki çift miyav etmek için onu bekledim. Küçük bir dipnot: Biz kedilerin konuşmaları insanlara anlamsız miyavlamalar gibi gelse de o farklı tonda miyavlamalar oldukça anlamlı cümleleri oluşturur. O gün tam iki kere kasap ona tertemiz bir kapta su ve bol etli kemikler verdi. Verirken başını okşadı. Kedinin gün boyu tek yaptığı ise sahibinin elini yalayıp, kuyruğunu sallayıp şirinlik yapmak. Bir de kendini temizleyip uyumaktı.

Öğleden sonra o yemeğini yemiş mışıl mışıl uyurken birkaç kez patimle dürtüp uyandırdım. Bir güzel esneyip gerindi ve beni rüyasını böldüğüm için bir hayli azarladı. Neymiş efendim karşı caddedeki tekiri görüyormuş da ben her şeyi bozmuşmuşum. Ne dert ama, hem kim rüyasında leziz kemikler görmek yerine bir kediyi görmeyi tercih eder ki... Ardından söylediklerini umursamamaya karar verip ona hayatı hakkında sorular sordum. Birkaç soruma alay ederek cevap verdiyse bile daha sonrasında dinlemeyi bırakıp uykusuna devam etti. Ne kadar da sinir bozucu ve kendini beğenmişti, hatırladıkça sinirleniyorum. İşte bu şekilde bir sokak kedisi olmanın o kadar da kötü olmadığını anladım. En azından hayatta uyuyup rüya görmekten daha önemli uğraşlarım var ve bu kadar kendini beğenmiş değilim.. Geçenlerde birini bir şiir okurken duymuştum sanırım. Şu anki durumuma çok uyuyor. Şöyle

başıyordu sanki “Uyuşamayız, yollarımız ayrı/Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi/Senin yiyeceğin, kalaylı kaptı/Benimki aslan ağzında...”.